

nominatie_nomination

CATEGORIE

A

Hendrik Serruyslaan 18A, Oostende
Plaats_Localisation

Stad Oostende, Oostende
Opdrachtgever_Maître d'ouvrage

B-architecten, Antwerpen
Architect_Architecte

Studieburo Mouton, Gent (ontwerp)
Anmeco / Stendess, (uitvoering)
Studiebureau_Bureau d'études

THV STRABAG Belgium / MBG
Algemene aannemer_Entrepreneur général

Anmeco, Zwijndrecht
Staalbouwer_Constructeur métallique

Stieva, Aalsmeer (NL)
Gevelbouwer_Façadier

Foto's_Photos: Christophe Van Couteren, Stijn Bollaert,
Jo Van den Borre (Infosteel)

De Grote Post Oostende

In december 2012 werd 'De Grote Post' ingehuldigd. Het meesterwerk van architect Gaston Eysselinck (1907-1953) kreeg een tweede bestemming, het Post- en Telefoniegebouw werd een cultuurcentrum. Tussen het gerenoveerd gedeelte van Eysselinck en de nieuwbouw van de B-Architecten zijn de stalen loopbruggen een schitterende aanvulling.

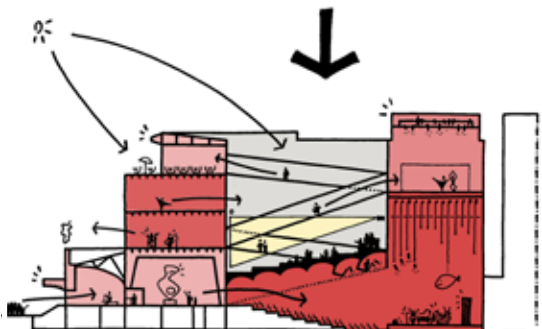
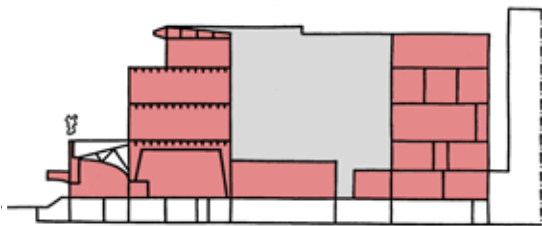
In 1945 kreeg de Gentse architect Gaston Eysselinck zijn eerste groot project samen met ingenieur Mallebrancke. Eysselinck behoorde tot de tweede generatie modernisten, een functionalist die overtuigd was dat architectuur een bijdrage moest zijn tot een betere samenleving. De opgave was complex, een post- en telefoniekantoor combineren met een telefoniecentrale, een post-sorteercentrum plus een kantine voor het personeel. Na de dood van Eysselinck in 1953 werd het gebouw nog tweemaal uitgebreid.

Un nouveau centre culturel pour Ostende

'La Grande poste' a été inaugurée en décembre 2012. Le chef-d'œuvre de l'architecte Gaston Eysselinck (1907-1953) a reçu une deuxième destination : en effet, le bâtiment des Postes, Télégrammes et Téléphones est devenu un centre culturel. Entre la partie rénovée d'Eysselinck et le nouveau bâtiment des B-Architecten, les passerelles en acier représentent un complément brillant.

C'est en 1945 que l'architecte gantois Gaston Eysselinck obtint sa première grande commande avec l'ingénieur Mallebrancke. Eysselinck appartenait à la deuxième génération de modernistes ; c'était un fonctionnaliste convaincu que l'architecture devrait contribuer à une société meilleure. La tâche était complexe, à savoir combiner un bureau des postes, télégrammes et téléphones avec une centrale téléphonique, un centre de tri postal et une cantine pour le personnel. Après la mort d'Eysselinck en 1953, le bâtiment fut encore étendu à deux reprises.

18

In 2007 wonnen de B-Architecten uit Antwerpen de ontwerpwedstrijd met een uiterst helder concept. Op het gesloopte gedeelte was er plaats voor boven elkaar geplaatste zalen. Het gedeelte van Eysselincq werd zo gaaf mogelijk behouden en op een oordeelkundige wijze gerestaureerd. Om de twee delen op een vlotte wijze met elkaar te verbinden kozen de architecten voor een aantal transparante loopbruggen.

Het principe van de loopbruggen is het verdichten van een vakwerk met fijne trekkers en dikkere profielen om de drukkrachten op te nemen. Diagonalen kruisen elkaar maar zijn niet verbonden. Boven- en onderaan heeft de staalplaat een dikte van 25 mm. Daar waar de loopbruggen op elkaar steunen werd het vakwerk vervangen door een Vierendeel-cel bestaande uit een kokerprofiel (25 x 25 cm), een oplossing die visueel niet eens opvalt.

De plaatsing was een ingenieuze onderneming. De loopbruggen werden in hun totale lengte vanaf de straat over het gebouw opgetild en geplaatst op de binnenkoer. Het grootste en laatst geplaatste deel met een lengte van 25 m werd vastgemaakt aan de nieuwbouw en opgelegd in het gedeelte Eysselincq.

En 2007, les B-Architecten d'Anvers remportèrent le concours de projet avec un concept extrêmement clair. Sur la partie démolie, il y avait place pour des salles superposées. La partie d'Eysselincq fut conservée le plus complètement possible et restaurée judicieusement. Pour relier les deux parties l'une à l'autre avec fluidité, les B-Architecten ont opté pour un certain nombre de passerelles transparentes.

Le principe des passerelles réside dans la densification d'un treillis avec de fins tirants et des profils plus épais pour absorber les efforts de compression. Des diagonales se croisent mutuellement mais ne sont pas reliées. En haut et en bas, la plaque d'acier a une épaisseur de 25 mm. Aux endroits où les passerelles s'appuient l'une sur l'autre, le treillis a été remplacé par une cellule de Vierendeel constituée d'un profil creux (25 x 25 cm), une solution qui ne ressort même pas visuellement.

Le placement a été une entreprise ingénieuse. Les passerelles ont été soulevées depuis la rue au-dessus du bâtiment sur la totalité de leur longueur et placées sur la cour intérieure. La partie la plus grande et placée la dernière, d'une longueur de 25 m, a été fixée à la nouvelle construction et imposée dans la partie Eysselincq.

